

Joc sòrdid a Caja Madrid

CARLOS CARNICERO

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 20.01.09

Esperanza Aguirre, presidenta de la Comunitat de Madrid, i Alberto Ruiz Gallardón, alcalde de la capital, estan posant en qüestió la raó de l'existència de les caixes d'estalvi: en la pugna pel control de Caja Madrid demostren que es tracta de la utilització política d'una entitat financera que, per raons històriques difuses i qüestionables, gaudeix d'un tracte privilegiat pel que fa a la competència amb els bancs, en funció d'un cert caràcter d'utilitat pública. Al no tenir accionistes, les caixes d'estalvis no tenen control de la propietat i el seu funcionament depèn de la credibilitat de les institucions que les dirigeixen. En el cas de Caja Madrid, està per terra.

Tot això té lloc en l'escenari de la recessió econòmica més gran de la història moderna d'Espanya des que se'n coneixen dades fiables. Passa quan l'Estat --o sigui, tots els espanyols-- està aportant liquiditat i recolzant el funcionament de les entitats de crèdit per garantir-ne la supervivència en una època en què la crisi del sistema financer internacional i la morositat podrien posar en perill l'existència mateixa de moltes entitats de crèdit, sobretot de les caixes, per la seva especial exposició al sector hipotecari.

La irresponsable actitud dels líders del PP posa Caja Madrid en l'epicentre d'una polèmica que pot tenir moltes repercussions per al futur: ¿de veritat no s'haurien de transformar els estatuts de les caixes d'estalvi perquè no puguin ser una joguina financera dels partits polítics en els seus interessos partidistes? ¿La funció social que sens dubte fan

aquestes institucions justifica que siguin utilitzades com a màquines de poder dels partits? ¿Ens podem fiar d'uns dirigents polítics que enmig d'aquesta dramàtica crisi demostren als ciutadans, als clients de Caja Madrid i als seus propis afiliats una irresponsabilitat tan manifesta?

A tot això s'hi ha d'afegir els dubtes sobre els representants polítics en els organismes de control, sobre els quals plana l'ombra d'uns comportaments que podrien fins i tot obeir a raons de corrupció.